

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

22 Aufer à me opprobium, & contemptum: quia testimonia tua exquisiui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

qui per elationem subijci Deo recusant, sed quicumque declinant, & exerrant à mandatis diuinis maledicti: qui etiam omnes quatenus nolunt obtemperare, & quidlibet aliud mandatis Dei præponunt, contumaces sunt, & superbi.

22 Aufer à me opprobrium, & contemptum, quia testimonia tua exquisiui.

AVfer hebraicè, Depone, quod habet emphasim, quasi opprobrium, & contemptum sicut vestimentum induisset. Quod sequitur, S. Augustinus ex persona Martyrum accipit, vt explicetur, rationem, & causam opprobrii, atque contemptus, fuisse confessionem fidei, & testimonia Dei. Quod & verissimum est, & congruit cum sequentibus. Etenim sederunt Principes, &c. quia Tyranni, & Principes huius seculi eos propterea persecuti sunt. Sed si, Testimonia tua exquisiui, accipiamus non vt causam opprobrii, sed petitionis, & fiducia impetrandi, erit sensus, idcirco se meritò liberationem ab opprobrio postulare, quia testimonia exquisiuit, Hebraicè, custodiuit. Quod in idem recidit. Nam exquirendo custodiebat, & custodiendo exquirebat. Sed parum est Sanctis esse opprobrio, & contemptui hominibus, quod & beatitudinem putant,

Opprobrium hominum
Sanctis
optabile.

putant, iuxta Domini pronuntiatum. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, *Matth. 5.*
 Et Apostoli ibant gaudentes à conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. Et Beatus Petrus. Si exprobramini, inquit, *1. Pet. 4.*
 in nomine Christi beati eritis. Neque id opprobrium putat: sed subdit. Quoniam quod est honoris, gloriæ, & virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit. Et, Si, vt christianus quis patitur, glorificet Deum in isto nomine.

Sed est aliud opprobrium, quod à primo Parente iudicimus longè magis iniustum Sanctis, & cuius reliquias assidue in se gemunt. Caue (inquit S. Ambrosius) ne Christo opprobrio sis: id est, ne tu christianus cum sis, vitæ tuæ fœlitate videaris esse dedecori Duci tuo. Nec te ille dignum opprobrio ducat. Nolo, inquit, mihi quicumque maledicat, & quasi peccatorem despiciat: quam graue, si Christus dignum opprobrio ducat! Nos ergo agamus, vt à nobis auferatur opprobrium. Quis autem est, qui non est opprobrio dignus? qui exquisiuit Dei testimonia. Inique concupiscentias pati, vnde frequenter displiceat Deo, opprobrium Adami sustinere, imaginem conditoris fœdasse & cum in tanto honore esset, comparatum esse iumentis insipientibus, & similem illis factum, hoc est, quod vir Dei vehementer

Sed opprobrium corruptelæ humanæ, & peccatorum fugiunt.

Psal 48.

hementer ingemisci: hoc paulatim exuere opprobrium per obseruationem mandatorum, & reformationem regiae illius imaginis perpetuo satagit. Quid enim nobili, animiq; magni viro durius, quam opprobrium fieri, & contemptui? Sed quantum opprobrium, vt ad imaginem Dei factus commutarit in ignominiam gloriæ suæ. O humilitatem maximam, o fœditatem inexcogitabilem! Vnde, quo recidimus

*Ser. 10. in
Ps. 118.*

Vide quæ S. Ambrosius de præstantia hominis magnificè disserit, dum explicat versiculum. Manus tuæ fecerunt me. Vbi inter cetera, cum secundum lectionem Septuaginta Interpretum attulisset locum

Prou. 10.

ex Prouerbijs. Grande homo, & pretiosum vir misericors. Disce, inquit, homo vbi grandis, & pretiosus sis. Vilem te terra demonstrat, sed gloriosum virtus facit, fides rarum, imago pretiosum. An quicquam tam pretiosum, quam imago Dei. Et mox. Magnum ergo opus Dei es homo magnum est, quod dedit tibi Deus. Vide, ne quod Deus tribuit, amittas. Id itaque est, quod deflet vir iustus, amisisse, quod tribuerat Deus. Deflet degenerem ex præuicatore Patre conditionem, deflet opprobrium, deflet sustinuisse contemptum, quo Deo, & Angelis eius veluti sobria inutilis, & immunda reputetur; nisi vigore gratiæ, obseruatione mandatorum Dei, & assidua illius operatione iterum
sic.

IN PSAL. CXVIII.

313

frequentissimè inspiretur in faciem eius Nobilitas
 spiraculum vitæ: & reformetur non iam hominis
 in animam viuentem, sed in spiritum vi- *ex imagi-*
 uificantem: vt conditionem nobilitatis *ne Dei.*
 suæ, ad imaginem Dei reformatus, valeat *Gen. 2.*
 retinere. Nam, vt ait S. Leo. Si fideliter
 atque sapienter creationis nostræ intelli-
 gamus exordium, inueniemus hominem *Ser. 1. de*
 idco ad imaginem Dei conditum, vt imi- *ieiu. dec.*
 tator sui esset autoris; & hanc esse natura- *mensis.*
 lem nostri generis dignitatem, si in nobis
 quasi in quodam speculo diuinæ benigni-
 tatis forma resplendat. Ad quam quo-
 tidie nos vtique reparat gratia Saluatoris;
 dum, quod cecidit in Adam primo, eri- *Ep'ies. 4.*
 gitur in secundo. Atque ideo Sanctis quo-
 tidie ad laborandum est, vt exuentes ve-
 terem hominem, nouum induant; & eius
 qui de celo est, formam diligentissimis,
 vniuscuiusque lineamentis repræsentent. Tunc
 opprobrium à nobis, & contemptus au-
 ferentur, si dignitatem nostram, Dei si-
 militudinem quotidie specularantes, id est,
 speculo repræsentantes, coram Deo, &
 Angelis eius intus, vbi ipse solus videt,
 facti sumus reformati: ipsamque imagi-
 nem nitidam, atque expressam portauimus,
 quam initio acceptam, maleque
 custoditam tetra fœlitate turpauimus.

○ 23 Etenim